

พระแก้วขาวเพชรน้ำค้าง

องค์นี้เป็นพระปางสมาธิสูง ๑๗ ซม. ทำด้วยแก้วผลึกสีขาวท่านผู้รู้ คือ หม่อมเจ้าภัทรดิศ ดิศกุล ตันนิษฐานว่า คุณจากพุทธศิลป์แล้วเป็นพระอยู่ในยุครัตนโกสินทร์ตอนต้นๆ

เจ้าพระคุณสมเด็จพระมหาวิรวงศ์ (ติสุโส อ้วน) ได้ควบคุมการก่อสร้างพระอุโบสถวัดสุปัฏนารามแต่ พ.ศ. ๒๔๖๐ - ๒๔๗๓ เจ้าพระคุณสมเด็จพระมหาวิรวงศ์ ได้รวบรวมพระพุทธรูปเก่าแก่ในปางต่างๆ จากหลายที่หลายแห่ง เช่น พระพุทธรูปหินสมัยลพบุรี ๓ องค์ และสิ่งอื่นจำนวนมาก โดยเฉพาะพระแก้วขาว องค์นี้เป็นพระประจำองค์ท่าน ท่านได้อย่างไร ไม่ปรากฏชัดในช่วงปี พ.ศ. ๒๔๘๕ เจ้าพระคุณสมเด็จพระมหาวิรวงศ์ (ติสุโส อ้วน) ได้ขึ้นมาจำพรรษาที่วัดสุปัฏนาราม ได้มอบพระแก้วขาวองค์ศักดิ์สิทธิ์องค์นี้ ให้เป็นสมบัติอันล้ำค่าของวัดสุปัฏนาราม ผู้รับมอบ คือ พระครูปลัดพิพัฒน์วิริยาจารย์ (ณาน ญาณชาโล) และมอบนโยบาย คือให้จัดกิจกรรมของคณะสงฆ์ขึ้น เมื่อท่านได้รับมอบพระแก้วขาวและนโยบายแล้ว ท่านก็ได้วางหลักเกณฑ์ให้คณะสงฆ์ทำกิจกรรมขึ้นเพื่อเป็นการสนองพระเดชพระคุณ ของเจ้าพระคุณสมเด็จพระมหาวิรวงศ์

ดังนั้น จึงได้มีกิจกรรมของคณะสงฆ์ (ธรรมยุต) ของจังหวัดอุบลราชธานีขึ้นมา เพื่อได้คณะสงฆ์ได้ทำกิจกรรมร่วมกัน เช่นว่า

* อัญเชิญพระแก้วขาววัดสุปัฏนารามลงมาให้สาธุชนสรงน้ำขอพรปีใหม่สากล ๓๑ ธันวาคม ถึง ๒ มกราคม ของทุกๆ ปี

ข้อมูลจำเพาะของ “ พระแก้วขาวเพชรน้ำค้าง ” เนืองค์เป็นแก้วผลึกสีขาวใส ซึ่งความใสขององค์พระประคบน้ำค้างยามเช้าเปล่งแสงแวววาวในตัวเองดูจปร่างกาย เพชร จึงได้ชื่อว่า “ พระแก้วเพชรน้ำค้าง ” หลอมองค์ด้วยทองคำเป็นบางส่วน เพื่อความสวยงามและทรงคุณค่า

พระรัตนมงคลมุนี อดีตอวาสวัดสุปฏิหาราม องค์ก่อนนี้ สันนิษฐานว่าหลายฝ่ายทางโบราณคดี และ พุทธลักษณะขององค์พระ คาดว่า “ พระแก้วขาวเพชรน้ำค้าง ” น่าจะเป็นรุ่นเดียวกับ “ พระแก้วบุษราคัม ” โดยยึดหลักจากตำนานการมาตั้งถิ่นฐานของเมืองอุบลฯ เมื่อ 200 ปี เศษมาแล้ว บรรพบุรุษผู้มาสร้างเมืองได้ อันเชิญมาเพื่อเป็นสิริมงคลในการเดินทางอันยาว ไกล และเป็นขวัญกำลังใจในการสู้รบกับศัตรูผู้รุกราน จนสร้างบ้านเมืองได้เป็นหลัก แหล่งเท่าทุกวันนี้

สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี